

019. Bijbelstudie over het SPREKEN IN TONGEN - GLÖSSAIS LALEIN γλωσσais λαλειν

Deel 1: Marcus 16:15-20

Een van de meest opvallende uiterlijke kenmerken van de charismatische beweging is het zogenaamde spreken in tongen naast andere tekenen en wonderen. Ik gebruik heel bewust het woord “zogenaamd” omdat deze beweging ook heel bewust het woord “tongen” in plaats van “talen” gebruikt om daarmee het extatisch spreken in onverstaanbare niet-menselijke klanken aan te duiden, hetgeen echter slechts verdedigd kan worden door interpretatie, maar niet door sluitende schriftuurlijke bewijzen. Zo zoekt men in de Bijbel dan ook tevergeefs de in charismatische kringen alom gebruikte term “tongentaal”. En dat is ook logisch, want deze wartaal die niets of weinig gemeen heeft met een bestaande mensentaal wordt nergens als aparte taal genoemd en bovendien is de term “tongentaal” in het Grieks zelfs een onmogelijke taalkundige constructie, want het is namelijk dubbelop. Het hiervoor gebruikte Griekse woord γλωσσα glōssa betekent namelijk zowel tong alsook taal. Als men het met een Griek in het Grieks over de “tongentaal” wil hebben, dan komt dat bij hem zo over als “tongentong” of “talentaal”. Kortom, die term slaat dus nergens op en moeten we dan ook maar gauw vergeten. Blijft nog de tweede term die eveneens in evangelische kringen gebruikt wordt om het uiten van onverstaanbare en ongearticuleerde klanken in geestvervoering aan te duiden, namelijk het “spreken in tongen”. Ook dat is eigenlijk een onmogelijke term, althans in het moderne Nederlands. Men kan wel praten *met* een tong of *door middel van* een tong, maar niet *in* een tong. In het Oudnederlands kan dit wel omdat het daar de betekenis van taal heeft. Maar dan moet men daarin wel consequent zijn en dat is o.a. de NBG-vertaling zeer zeker niet, want daar wordt γλωσσα glōssa uitsluitend met het ouderwetse “tong” vertaald om daarmee deze brabbeltaal aan te duiden terwijl men precies hetzelfde woord in teksten die betrekking hebben tot een bestaande taal wel keurig met het moderne woord “taal” vertaald. Hier wordt dus heel bewust de indruk gewekt dat met deze geestesgave een ander soort taal bedoeld zou zijn terwijl dat uit de Griekse grondtekst helemaal niet blijkt. Het woord γλωσσα glōssa verwijst namelijk óf naar het fysieke spraakorgaan in onze mond (o.a. in Marcus 7:33 en Lucas 10:64) óf naar een taal die toegankelijk is voor het menselijk begrip, zoals een vreemde taal (o.a. Openbaring 5:9, 13:7 en 14:6), maar nooit naar gebrabbel! Normaal gesproken is het dus niet moeilijk om te onderscheiden of in het Nieuwe Testament het woord “tongen” in de vorm van lichaamsdelen of van talen bedoeld wordt en dienovereenkomstig moet dan ook vertaald worden. Om deze reden zal ik het voortaan in deze bijbelstudie niet meer hebben over het “Spreken in tongen”, maar over het “Spreken in talen” of soms ook de wetenschappelijke term “Glossolalie” hiervoor gebruiken. Als wij de Bijbel echter goed op dit onderwerp bestuderen, komen we er gauw achter dat veel van hetgeen tegenwoordig in de charismatische kringen plaatsvindt, helaas weinig te maken heeft met de Bijbelse gave van het spreken in vreemde talen. Zeker, de Bijbel geeft inderdaad aan dat Adonai door Zijn Ruach haQodesh [Heilige Geest] aan sommige gelovigen (dus niet allen) het vermogen geeft om in andere, niet aangeleerde talen te spreken. Maar hoe kunnen wij weten of deze gelovigen echt vervuld zijn met de Heilige Geest of met een andere geest? Ten eerste spreekt zo iemand dan echt bestaande talen, geen gebrabbel, maar de Bijbel geeft ons nog meerdere en betere aanwijzingen.

Toetst alles en behoud het goede!

Wij moeten leren om het kaf van het koren te onderscheiden, want er is veel vermenging en er zijn meer halve waarheden dan hele leugens. En dat is juist zo genieperig, want voordat men het weet trapt men erin omdat er helaas ook op het gebied van de geestesgaven nog zo veel onkunde is. Adonai heeft reeds gezegd: *“Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis!”* (Hos 4:6) en dat blijkt ook voor talrijke hedendaagse gelovigen maar al te waar te zijn! Het hele rijk van G’ds tegenstander wordt door veel list gekenmerkt en vaak is het voor hem echt niet moeilijk om zelfs de zogenaamde “bijbelgetrouwe” kerken binnen te komen, en zeker niet daar

waar onvoldoende getoetst wordt en waar toch nog veel onbijbelse leringen worden vastgehouden. Zeker, Adonai geeft ons geen steen als we om de vervulling met Ruach haQodesh [de Heilige Geest] bidden (Luc 11:10-13), maar een menigte ervaringen toont duidelijk aan dat onbijbelse leerstellingen zoals het brabbelend spreken in tongen en vallen in de geest aanleiding voor G'ds tegenstander zijn om een argeloos slachtoffer geen brood maar schorpioenen van valse tongen, schudden en vallen te geven. De Eeuwige heeft nooit gezegd dat Hij Zijn onvoorzichtige kinderen automatisch zal bewaren voor iedere dwaling. Hij roept ons juist op om waakzaam te zijn en geeft ons de opdracht om Zijn Tora stipt na te leven en de geesten te beproeven, want er staat geschreven: **“Wie Zijn Mitzvot [geboden] bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij dat Hij in ons blijft: aan de Ruach [Geest], die hij ons gegeven heeft. Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit G'd zijn: want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan! Hieraan onderkent Gij de Geest G'ds: iedere geest, die belijdt dat Yeshua haMashiach in het vlees gekomen is, is uit G'd; en iedere geest die Yeshua niet belijdt, is niet uit G'd!”** (1 Joh 3:24 t/m 4:3). Sha'ul [Paulus] geeft ons in 1 Thess 5:21 de opdracht om alles te toetsen en deze tekst uit de eerste brief van Yochanan [Johannes] omvat zelfs twee toetsingsmogelijkheden in één, want daar worden twee kenmerken genoemd waaraan wij kunnen zien met welke geest iemand vervuld is, namelijk het al dan niet belijden van Yeshua (14:2-3) en het al dan niet bewaren van G'ds geboden (13:24), want: **“Hieraan onderkennen wij de Geest der waarheid en de geest der dwaling!”** (14:6). Bij wie één van deze twee kenmerken ontbreekt, die kan de toets niet doorstaan en wij moeten op grond daarvan ernstig rekening houden met de reële mogelijkheid dat er in hem een andere geest werkzaam is dan de Geest van G'd of de door hem toegepaste geestesuitingen niets anders dan werken uit het vlees blijken te zijn. Sha'ul [Paulus] waarschuwt ons derhalve nadrukkelijk dat wij niet zomaar alles klakkeloos moeten geloven wat ons allerlei leraars, leiders en evangelisten willen wijsmaken en ook niet bij alle wonderen en tekenen die ze doen **“in de naam van Jezus”** er automatisch van uit moeten gaan dat dit door de werking van de Heilige Geest zou geschieden en dus uit G'd zou zijn. Hij geeft ons het dringend advies om alles te toetsen (1 Thess 5:21). Dus nogmaals: waaraan moeten wij het toetsen? Aan het al dan niet belijden van Yeshua en aan het al dan niet naleven van de Tora! Veel christenen denken dat de toets voldoende zou zijn als door de personen in kwestie de naam **“Jezus”** genoemd wordt. Nog afgezien van het feit dat dit eigenlijk de naam **“Yeshua”** zou moeten zijn, blijkt helaas dat dit niet voldoende is om de toets te kunnen doorstaan, want Yeshua heeft namelijk zelf gezegd dat de verleiders en valse profeten tekenen en wonderen zouden doen in Zijn naam (Mt 7:21-23, 24:4-5 en 24:11-12 alsook Mc 13:21-23). Hij waarschuwt ons met de woorden: **“Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven!”** (Mt 7:15). Waarom komen deze valse profeten in schapenvacht? Omdat zij sluw infiltreren in de kudde van de Goede Herder en zich door de naam **“Jezus”** te gebruiken voordoen als echte christenen! Yeshua zegt echter dat wij hen niet moeten geloven, want zij vallen door de mand omdat zij de Tora afwijzen en Hij noemt hen daarom ook **“werkers der wetteloosheid”**. Zij verkondigen de valse leer dat de gelovigen nu vrij zijn van de Wet, maar Kefa haShaliach [de apostel Petrus] schreef reeds over deze dwaalleraars: **“Vrijheid spiegelen zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men. Want indien zij, aan de bezoedelingen der wereld ontvloten door de erkenning van de Heer en Verlosser Yeshua haMashiach, toch weer erin verstrikt raken en erdoor overmeesterd worden, dan is hun laatste toestand erger dan de eerste. Het zou immers beter voor hen geweest zijn, geen kennis verkregen te hebben van de weg der gerechtigheid, dan met die kennis zich af te keren van het heilige gebod dat hun overgeleverd is!”** (2 Petrus 2:19-21). Toch vinden zij met hun leer om G'ds Wet los te laten alom gehoor want in Mt 24:11 lezen wij dat de **wetsverachting** toeneemt waardoor de liefde van de meesten zal verkillen, terwijl er in 1 Joh 5:3 over de ware gelovigen precies het tegenovergestelde geschreven staat: **“Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen G'ds liefhebben, wanneer wij G'd liefhebben en Zijn geboden doen. Want dit is de liefde G'ds, dat wij Zijn geboden bewaren!”** Dus ondanks het feit dat deze dwaalleraars naar eigen zeggen **“in Jezus naam”** profeteren en **“in Jezus naam”** boze geesten uitdrijven en **“in Jezus naam”** vele krachten en wonderen doen zegt Yeshua openlijk tegen hen: **“Ik heb u nooit gekend! Gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid!”** (Mt 7:22-23). Dat moet ons ook binnen onze eigen kringen en gemeenten bijzonder voorzichtig maken, temeer omdat wij in de Bijbel herhaaldelijk worden opgeroepen om waakzaam te zijn! Het **“noemen van Jezus naam”**

blijkt dus niet voldoende te zijn om te toetsen of iemand vervuld is met de Heilige Geest of met een andere geest. Het al dan niet leven naar de Tora blijkt echt de ultieme toets te zijn, want onderstaande teksten geven duidelijk aan dat het onderhouden van G'ds geboden in directe relatie staat met de inwoning van G'ds Geest in ons binnenste, want Adonai heeft gezegd: **"Ik zal Mijn Tora in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven!"** (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 31:33) en Sha'ul [Paulus] legde uit hoe en waarom Adonai dit zou doen: **"niet met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende G'd, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in onze harten!"** (2 Korinthiërs 3:3) - **"Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest. Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede. Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen G'd, want het onderwerpt zich niet aan de Tora van G'd; trouwens, het kan dat ook niet: zij, die in het vlees zijn, kunnen G'd niet behagen. Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest G'ds in u woont!"** (Romeinen 8:5-9). **"Wie Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die hij ons gegeven heeft!"** (א יוחנן Yochanan alef [1 Johannes] 3:24). Kijk, en daar gaat het nu juist om! Woont Ruach haQodesh, de Geest van G'd inderdaad in u en in mij? Heeft Adonai inderdaad Zijn Tora met de Geest van de levende G'd in uw en mijn hart geschreven? Onderwerpen wij ons inderdaad wel aan de Tora van G'd of zijn wij nog steeds in het vlees? Sha'ul leert ons dat wij vanzelfsprekend de Tora gehoorzamen en Zijn geboden bewaren indien de Geest G'ds in ons woont en zelfs in de rabbijnse geschriften komen wij dit principe tegen: **"Jood of niet-jood, man of vrouw, dienaar of vrij man, zij zijn in zoverre allen gelijk dat hun daden bepalen of Ruach haQodesh [de Heilige Geest] in hen is!"** (מדרש אליהו רבה Midrash, Elijahu Raba 10). Onze houding ten opzichte van de Tora is dus naast het belijden van Yeshua de ultieme toets of wij wel of niet vervuld zijn met de Heilige Geest. Indien de Geest van G'd in ons woont, dan onderwerpen wij ons aan de Tora van G'd en als wij dat niet doen, dan woont er een andere geest in ons. Heel simpel eigenlijk!

Bedrog en misleiding

Om bij het onderwerp van deze studie te blijven: wie dus "in tongen" spreekt, maar zich niet aan de Tora onderwerpt, kan deze gave derhalve nooit door de Heilige Geest hebben ontvangen, maar door een andere geest. En nu eerlijk wezen: hoe staan de meeste gemeenten waar "in tongen" wordt gesproken tegenover de Tora? Houden ze de Shabat? Eten ze kosher? Vieren ze de bijbelse feesten? Zwijgen de zusters in de samenkomst of hebben ze juist het hoogste woord? Om maar een paar voorbeelden te noemen. U mag hieruit zelf uw conclusies trekken! Sha'ul [Paulus] en ook Yeshua zelf zijn daar heel duidelijk over! Het is dan ook bijzonder vreemd dat juist in de kringen die claimen "in tongen" te spreken, zieken te genezen en andere tekenen en wonderen doen, het naleven van de Tora nadrukkelijk wordt afgewezen en de leer wordt verkondigd vrij te zijn van de wet! Op grond van bovengenoemde teksten is het echter duidelijk dat de gave van het spreken "in tongen" alsook het vallen in de geest en alle andere zogenaamde geestesuitingen bij de mensen die de Tora afwijzen, niet afkomstig kan zijn van Ruach haQodesh [de Heilige Geest] en daarom is de vraag zeer legitiem welke geest dan wel in deze kringen aan het werk is! Verder wil ik er ook nog op wijzen dat een voorganger, oudste of zelfs een evangelist die de valse leer verkondigt dat men de Tora niet meer hoeft na te leven, volgens Mt 5:19 zeer klein zal heten in het Koninkrijk der hemelen en derhalve geen enkele autoriteit bezit! Ik twijfel er overigens geen seconde aan dat de kerken vol zitten met oprechte en toegewijde christenen die G'd en hun naasten echt liefhebben met hart en ziel. Maar dat wil nog niet zeggen dat zij vervuld zijn met de Heilige Geest, want dat zou zoals gezegd o.a. moeten blijken uit hun houding tegenover de Tora. Het is haast niet te geloven, maar wij moeten helaas vaststellen dat er sterke aanwijzingen zijn dat ook ware gelovigen niet alleen beïnvloed, maar ook bezet kunnen zijn door boze geesten. Als er bijvoorbeeld tijdens massale bijeenkomsten van bekende evangelisten en zogenaamde profeten als gevolg van handoplegging en het bijbehorend gebrabbel talrijke mensen op de podium spontaan gaan urineren, menstrueren, overgeven en zelfs poepen om vervolgens achterover te vallen in de geest en daardoor terecht komen in de viezigheid die op de grond ligt, dan ben ik er echt van overtuigd, dat dit niet het werk van de Heilige Geest kan zijn. Zulke mensonterende taferelen doet de G'd van Israël niet met Zijn kinderen! Echt niet! Hier is duidelijk een andere geest aan

het werk ondanks het feit dat alle kenmerken van bekering en wedergeboorte, van geestelijke honger en geestelijke groei bij deze mensen aanwezig zijn. En toch gebeurt het! Begrijp me goed: het is géén verwijt en ook géén aanklacht, maar slechts de constatering van het feit dat helaas vele fijne broeders en zusters zonder het dikwijls zelf te beseffen het slachtoffer zijn geworden van misleiding. Dat geldt overigens net zo voor oprechte leiders die te goeder trouw hun medewerking verlenen aan verkeerde leerstellingen doordat ook zijzelf misleid zijn. G'ds tegenstander is immers de vader der leugen (Joh 8:44)! Nog steeds is zijn voornaamste wapen bedrog en misleiding. U begrijpt wel dat hij dan ook zo een buitenkansje om goedgegelovige slachtoffers dingen te laten zeggen die ze zelf niet verstaan echt niet onbenut laat, en zeker niet in kringen waar men daar toch al niet te kritisch mee omgaat en het doorgaans nalaat om alles toerijkend te toetsen. Vandaar deze bijbelstudie. Niet om te oordelen, maar om te helpen. Daarom geef ik u een welgemeend en goedbedoeld advies: als u Adonai oprecht liefheeft, Hem wilt dienen en gehoorzamen, maar denkt de gave van het spreken in vreemde talen te bezitten en er ook inderdaad een soort brabbeltaal uit uw mond komt die niets of weinig met een bestaande mensentaal te maken heeft, ga dan op de knieën en leg de zaak aan de Eeuwige voor. Breng het in gebed en vraag aan Adonai: "Wilt U mij laten zien uit welke bron mijn spreken in tongen komt? Als het niet van U is, wilt U het dan alstublieft van mij wegnemen? Dat vraag ik U in de naam van Yeshua haMashiach, amen!" Enkele jaren geleden kreeg een student aan een theologische hogeschool door het inzicht dat hij verkreeg door het systematisch lezen van de Bijbel serieuze twijfels over de glossolalie die hij destijds onder handoplegging ontving en bracht zijn twijfels in gebed. Hij bad: "Heer, ik ga nu in tongen spreken. Laat U mij deze keer verstaan wat ik bid!" Adonai verhoorde zijn gebed en zijn glossolale uitingen bleken g'dslasteringen te zijn! Dit is echt geen verzonnen verhaal, maar een op waarheid berustend getuigenis dat u op één van de onderstaande links kunt vinden. Maar dat geeft aan hoe belangrijk het is om de bijbel vooral ook op het gebied van de geestesgaven heel nauwkeurig te bestuderen! Om veel misverstanden uit de weg te ruimen en een stukje duidelijkheid te scheppen zullen zeven vragen over de talengave als een rode draad door deze hele studiereeks lopen en steeds weer terugkomen:

- 1) Wat verstaat men onder het "spreken in nieuwe talen"?
- 2) Aan wie is de gave van het "spreken in nieuwe talen" gegeven?
- 3) Wat is het doel van het "spreken in nieuwe talen"?
- 4) Tot wie "spreekt men in nieuwe talen"?
- 5) Welke talen worden met deze tekengave bedoeld?
- 6) Bestaat er een beperking op het "spreken in nieuwe talen"?
- 7) Is het "spreken in nieuwe talen" nog voor vandaag?

Om schriftuurlijk gefundeerde antwoorden op deze vragen te kunnen vinden zullen wij heel nauwkeurig alle Bijbelteksten doornemen die betrekking hebben op de gave van het spreken in talen, te weten: Marcus 16:15 en 17-20, Handelingen 2:1-13, 10:44-48, 19:1-7 alsook 1 Korinthiërs 12:1-31, 13:1-2 en 8-10, 14:1-40. In deze chronologische volgorde op grond van de rangschikking der Bijbelboeken zit overigens ook een inhoudelijke systematische opbouw. In de laatste verzen van Marcus vinden wij de aankondiging van de talengave als onderdeel van de zendingsoverdracht en in Handelingen zien wij de vervulling van deze aankondiging en de toepassing daarvan door Messiasbelijdende Joden zowel in het land Israël (Hnd 2) alsook daarbuiten (Hnd 19) en door gelovigen uit de volken (Hnd 10). In de brief aan de Korinthiërs geeft Sha'ul [Paulus] nadere instructies hoe de gelovigen binnen de gemeente daarmee moeten omgaan, want reeds toen bleek daar al enige misverstand over te bestaan met als gevolg een verkeerde toepassing en ook nu nog heerst er op het gebied van de talengave veel verwarring en onbegrip. Daarom is het doel van deze studiereeks om te onderzoeken wat de Bijbel over dit onderwerp zegt:

De grote opdracht

*"En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat onderdopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. **Als tekenen** zullen deze dingen de gelovigen volgen: in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, **in nieuwe talen zullen zij spreken**, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken*

zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden. Yeshua haAdon [De Here Jezus] dan werd, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand G'ds. Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl Adonai medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden!" (Marcus 16:15-20).

Vraag 1: Wat verstaat men onder het "spreken in nieuwe talen"?

In vers 17 heeft Yeshua het over het spreken in nieuwe talen. Wat moeten wij ons daarvoor voorstellen? Om te beginnen zal ik het proberen een eenvoudige definitie daarvan te geven. De gave van het "spreken in nieuwe talen" is het vermogen om, door Ruach haQodesh [de Heilige Geest], in vreemde talen te spreken, die men nooit geleerd heeft en misschien zelfs nooit eerder gehoord heeft. Maar welke talen worden hiermee bedoeld? In charismatische kringen wordt beweerd, dat degenen die gedoopt zijn in de Heilige Geest, de "tongentaal" ontvangen, een soort uit allerlei klanken samengestelde brabbeltaal. In naslagwerken wordt meestal de wetenschappelijke term "glossolalie" gebruikt om dit vreemde verschijnsel aan te duiden. Zo staat er in de Kleine Larousse onder de term Glossolalie: "Het uitspreken van onverstaanbare woorden of betekenisloze neologismen" en in een andere moderne encyclopedie lezen wij: "Spreken in tongen, extatisch spreken in een onverstaanbare, stamelende taal". Deze uittreksels laten ons zien hoe weinig er zowel door charismatische christenen alsook door taalwetenschappers van G'ds Woord begrepen wordt. Kefa [Petrus] schreef in zijn eerste brief: *"Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van G'd!"* (1 Petrus 4:11). Maar hoe kan iemand, die onverstaanbare klanken voortbrengt, nagaan, of hij inderdaad woorden spreekt als van G'd? Hoe kan hij aan deze opdracht gehoorzaam zijn, als zijn verstand en zijn eigen wil volledig uitgeschakeld zijn en hij iets zegt, dat hijzelf niet eens kan verstaan? Hoe kan hij voorkomen, dat een onreine geest hem iets laat zeggen, wat tot oneer van Adonai is? Ik zal alvast een voorproefje geven van één van de latere delen van deze studie, waarin ik de eerste Korinthenbrief ga behandelen, waarin Sha'ul [Paulus] schreef: *"De geesten der profeten zijn aan de profeten onderworpen!"* (1 Korinthiërs 14:32). Dat wil dus zeggen dat de spreker van de bijbelse gave der talen weet wat hij zegt, want hij heeft Adonai immers gevraagd om hem ook de gave van uitleg te geven. Het is dus volkomen onschriftuurlijk, als een christen zich willoos door welke geest dan ook laat leiden zonder deze geestesuiting van te voren getoetst te hebben. Als de spreker niet weet wat hij zegt en ook zijn toehoorders niet, dan is hij absoluut onverantwoord bezig en zet hij de deur wagenwijd open voor G'ds tegenstander om zelfs temidden van de gemeente zonder het zelf te weten g'dslasteringen te uiten en dat is letterlijk levensgevaarlijk! In deze studiereeks zullen wij zien dat de echte talengave daarom geen onverstaanbaar gebrabbel inhoudt, maar bestaande menselijke, maar niet van te voren aangeleerde talen. Toch zelfs dat aapt de tegenstander na, want soms maakt ook hij gebruik van bestaande talen, want zendelingen hadden soms gehoord dat "tongensprekers" in hun aanwezigheid G'd hadden gelasterd in de taal die zij op het zendingsveld hadden geleerd. Als deze zendelingen het niet toevallig hadden gehoord en verstaan, dan zou niemand daar erg in hebben gehad. Ik zuig dit overigens niet uit mijn duim en daarom zal ik aan het eind van deze studie onderaan een paar links plaatsen van studies en getuigenissen over dit onderwerp, waarin u nog veel meer van deze waarnemingen en waarschuwingen zult tegenkomen. Zo vertelde een asielzoeker uit Afrika een tijd terug, dat in een grote pinkstergemeente in Rotterdam hij een van de aanwezigen, die in tongen sprak, verschrikkelijk lastertaal in een hem bekende Afrikaanse taal had horen uitspreken. Terwijl de aanwezige christenen en zelfs de persoon die in tongen sprak allemaal dachten dat de Heilige Geest aan het woord was. Dit zijn twee voorbeelden die aangeven hoe belangrijk het is om niet zomaar alles te geloven, maar waakzaam te zijn en alles te toetsen aan het Woord van G'd! De "nieuwe talen", die Yeshua in Marcus 16:17 noemde, waren dus geen gebrabbel en ook niet nieuw in de zin dat ze nog nooit tevoren door mensen gehoord of gesproken waren, maar het waren talen die nieuw waren voor de sprekers. Het waren bestaande vreemde talen, dus talen die de sprekers tot dan toe niet kenden. Dat komt ook tot uitdrukking in het Griekse woord voor "nieuw": καινος kainos. Het betekent iets nieuws, in zoverre het nog niet geweest is of men het tot nu toe nog niet gekend heeft. Maar in het Grieks is er nog een ander woord, dat ook "nieuw" betekent: νεος neos, maar dan in de zin van "jong, fris, nog niet oud". Dat wordt hier echter niet bedoeld. Welke talen Yeshua met "nieuwe talen" bedoelde, zullen wij in de volgende bijbelstudie zien, maar voor deze keer is het voldoende om te weten, dat het in elk geval niet dat is wat de meeste charismatische christenen denken.

Vraag 2: Aan wie is de gave van het “spreken in nieuwe talen” gegeven?

Het is opmerkelijk dat Yeshua niet gezegd heeft: "Deze tekenen zijn **voor de gelovigen**", maar: *"Als tekenen zullen deze dingen **de gelovigen volgen!**"*. De eerste conclusie die wij hieruit mogen trekken is dan ook, dat het in deze studie behandelde “spreken in talen” helemaal niet bedoeld is voor een charismatisch “onderonsje” zoals tegenwoordig het geval is, en dus geen deel uitmaakt van een bidstond, maar het is een stukje toerusting voor hen die de zendingsofdracht uitvoeren, **dus zendelingen!** Is het u soms ook opgevallen dat de “discipelen” pas “apostelen” werden genoemd nadat ze de zendingsofdracht kregen? Dit Griekse woord betekent namelijk ook niets anders dan “gezondenen” ofwel “zendelingen”. In de moderne charismatische beweging geloven velen dat iedereen die met de Heilige Geest vervuld wordt, de in Marcus 16 genoemde tekenen vertoont en dus ook “in tongen” moet spreken, zoals zij de talengave noemen. Maar het is tégen G’ds Woord, en dientengevolge een satanisch bedrog, om te veronderstellen dat iedere gelovige die met de Heilige Geest vervuld wordt in vreemde talen moet gaan spreken. Bij de behandeling van 1 Kor 12:30 zal ik daar nader op ingaan, want daar schrijft Sha’ul namelijk nadrukkelijk dat dit niet zo is! Yeshua zegt in Marcus 16:17 weliswaar dat deze tekenen alle gelovigen zullen volgen, maar gezien het feit dat deze toezegging deel uitmaakt van de zendingsofdracht is het dus niet zo, dat echt letterlijk alle gelovigen deze tekenen en wonderen zullen vertonen, maar slechts degenen, die gezond worden om de B’sora Tova [het Evangelie] aan de gehele wereld te verkondigen om alle volken tot het ware geloof te brengen, want de tekenen zijn namelijk niet bedoeld voor de gelovigen, maar voor de ongelovigen (1 Kor 14:22), en dan op de eerste plaats voor de ongelovige Joden (1 Kor 1:22). De aankondiging dat tekenen de gelovigen zullen volgen staat dus in directe relatie met de wereldwijde evangelieverkondiging en met name in de situatie van de pionierzending! Dat de tekengaven een noodzakelijke toerusting voor het zendingswerk zijn blijkt uit de aard van deze tekengaven, want zij hebben direct te maken met situaties die men op het zendingsveld tegenkomt en daarom hebben ook drie van de vijf tekenen helemaal niets met geestesgaven te maken: het uitdrijven van boze geesten, slangen opnemen en iets dodelijks drinken zonder schade. Twee daarvan gaf Adonai juist ter bescherming van de zendelingen, namelijk iets dodelijks drinken zonder daar schade te lijden, en slangen opnemen. Alhoewel ik van mening ben dat deze tekengaven op grote schaal slechts in de beginperiode zich manifesteerden, geloof ik wel degelijk, dat Adonai ook vandaag nog incidenteel wonderen en tekenen doet in bepaalde situaties, met name met betrekking tot Zijn volk Israël, maar ook op het zendingsveld, waar bijvoorbeeld het uitdrijven van boze geesten een bekend gegeven is. Als men de zendingsverslagen van de laatste twee eeuwen leest dan ziet men dat sommige van de genoemde tekenen worden vermeld, ook de tekenen die G’d gaf ter bescherming van de zendelingen. Nommensen, de "apostel" van de Batakstam in Indonesië, heeft inderdaad eens gif gedronken zonder dat hij er schade van had. De Bataks probeerden hem op die manier te vermoorden. Bijna alle door Yeshua genoemde tekenen, zoals het uitdrijven van demonen (vergelijk Handelingen 16:18), het spreken in nieuwe talen (Handelingen 2:4), het opnemen van slangen (Handelingen 28:3-6), het opleggen van de handen en genezen van zieken (Handelingen 3:5; 5:12, 28:8-9), gingen in het leven van de eerste Sh’lichim [zendelingen] daadwerkelijk in vervulling. Als wij naar 2 Korinthiërs 12:12 kijken, dan lezen wij: *“De merktekenen van een apostel (dat is dus een zending) zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.”* - U ziet dus dat de Bijbel de tekenen, waaronder het spreken in nieuwe talen, en de wonderen, en de krachten, omschrijft als merktekenen van een apostel ofwel zending (zie ook Hand 2:43 en Hand 5:12) en niet als geestesgaven voor iedere gelovige!

Vraag 3: Wat is het doel van het “spreken in nieuwe talen”?

De algemene charismatische uitleg is hier, dat “de tongentaal” een hemelse gebedstaal is die het persoonlijke gebed ondersteunt en versterkt, maar dat is onzin, want Yeshua heeft het in Marcus 16:17 niet over een nieuwe taal in enkelvoud, maar over nieuwe talen in meervoud! Dan zouden de charismatische christenen dus eigenlijk moeten zeggen: “De tongen zijn hemelse gebedstalen” (meervoud). Maar dat is nu juist net hetgeen wat Yeshua nooit gezegd heeft! Ten eerste heeft Hij niet gezegd dat het een hemelse taal zou zijn, en ten tweede heeft Hij ook niet gezegd dat het een gebedstaal zou zijn! Neen! Yeshua heeft juist heel duidelijk en ondubbelzinnig gezegd wat het doel is van het spreken in nieuwe talen: *“Als **tekenen** zullen*

deze dingen de gelovigen volgen!" - Als tekenen! Tekenen voor wie? Voor de christenen? Neen! Het zijn tekenen voor de ongelovigen aan wie de zendingen de blijde boodschap gaan verkondigen, wat ook door Sha'ul [Paulus] wordt bevestigd: "**Derhalve zijn de talen een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen!**" (1 Kor 14:22). Dit vers wordt echter niet graag in een charismatische groep aangehaald en waarom niet? Omdat dit Bijbelvers namelijk de bijl aan de wortel legt van de charismatische leer dat het spreken "in tongen" een zichtbaar teken zou zijn voor het verkrijgen van de geestesdoop, die men in die kringen beschouwt als een second blessing volgend op de wedergeboorte, waaruit zij dan de verkeerde conclusie trekken dat dientengevolge iedere wedergeboren christen "in tongen" zou moeten spreken. Om deze toen al bestaande dwaling te weerleggen heeft Sha'ul het hele hoofdstuk 12 van de eerste Korinthenbrief hieraan besteed. Daarin legt hij uit dat niet iedere gelovige dezelfde gave bezit, maar dat Ruach haQodesh [de Heilige Geest] de verschillende gaven verdeeld heeft onder alle leden de hele Gemeente, die hij met delen van één lichaam vergelijkt. Maar daarover meer in een andere studie. Sha'ul geeft dus duidelijk aan dat het spreken in nieuwe talen een teken is voor de ongelovigen en in 1 Kor 1:22 schrijft hij specifiek: "**Immers de Joden verlangen tekenen en de Grieken zoeken wijsheid!**" Met andere woorden: om voor de zendingsofdracht het gewenste resultaat te bereiken is er een verschil van aanpak nodig om de beide doelgroepen met het Woord te bereiken. Bij de Grieken moet men met goede argumenten aankomen, want met wonderen en tekenen kan men bij hen weinig bereiken omdat hun eigen tovenaars hetzelfde doen zoals wij in de Bijbel herhaaldelijk tegenkomen en ook door de geschiedenis is aangetoond. De Farao was totaal niet onder de indruk van de tekenen die Moshe [Mozes] deed, want zijn tovenaars deden hetzelfde. Hij werd pas door de dood van zijn zoon ervan overtuigd dat hij te maken had met de G'd van Israël. Dat was een argument waar hij niets op terug had. Als men de blijde boodschap aan de heidenen verkondigt, dan moet men hen uitleggen waarom en in hoeverre onze G'd anders, groter en beter is dan hun goden. Dan moet men met goede argumenten bewijzen dat onze G'd leeft en echt bestaat, terwijl hun goden niets anders zijn dan een verzinzel van mensen of wat erger is: demonen! Daarvoor geeft de Heilige Geest de zendingen wijsheid en kennis (1 Kor 12:8), want de Grieken zoeken wijsheid (1 Kor 1:22), maar de Joden vragen om een teken! Dat de Joden een teken zoals in dit geval het spreken in nieuwe talen begeren, is overigens geheel in overeenstemming met de ontwikkeling van G'ds Plan met Zijn volk, want reeds in שמות Sh'mot [Exodus] 3 en 4 vinden we namelijk de oorsprong van de door Adonai gegeven tekenen bij de roeping van Moshe [Mozes]. Het volk Israël begon immers met Moshe, die hen uit het land Egypte zou bevrijden. Maar toen de Eeuwige Moshe tot zijn taak riep, vond deze dat vreselijk moeilijk en daarom begon hij met Adonai te argumenteren en zei: "*Wie ben ik, dat ik naar Farao zou gaan en de Israëlieten uit Egypte zou leiden? Toen zeide Hij: Ik ben immers met u! **En dit zal u het teken zijn, dat Ik u gezonden heb**: wanneer gij het volk uit Egypte hebt geleid, zult gij G'd dienen op deze berg! Daarop zeide Moshe tot G'd: Maar wanneer ik tot de Israëlieten kom en hun zeg: De G'd uwer vaderen heeft mij tot u gezonden, en zij mij vragen: hoe is Zijn naam? wat moet ik hun dan antwoorden? Toen zeide G'd tot Moshe: אֲשֶׁר אֲדִירָה Eh'ye asher Eh'ye - Ik ben, die Ik ben! En Hij zeide: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: Ik ben heeft mij tot u gezonden."* (שמות Sh'mot [Exodus] 3:11-14). "*Toen antwoordde Moshe: Maar als zij mij niet geloven en niet naar mij luisteren, doch zeggen: de Eeuwige is u niet verschenen? En de Eeuwige zeide tot hem: Wat hebt gij daar in uw hand? Hij antwoordde: Een staf. Daarop zeide Hij: Werp die op de grond. En toen hij die op de grond geworpen had, werd hij een slang, zodat Moshe ervoor wegluchtte. Maar Adonai zeide tot Moshe: Streck uw hand uit en grijp ze bij de staart. Toen strekte hij zijn hand uit en greep haar vast en zij werd een staf in zijn hand. Opdat zij geloven, dat de Eeuwige, de G'd hunner vaderen, de G'd van Avraham [Abraham], de G'd van Yitz'chaq [Izaäk] en de G'd van Ya'aqov [Jakob], u verschenen is. Wederom zeide de Eeuwige tot hem: Steek uw hand in uw boezem. En hij stak zijn hand in zijn boezem en toen hij ze eruit trok, zie, zijn hand was melaats, sneeuwwit. Daarop zeide Hij: Steek uw hand opnieuw in uw boezem. En hij stak zijn hand opnieuw in zijn boezem en toen hij ze eruit trok, zie, zij was weer geworden als zijn overige vlees. Indien zij u niet geloven en geen acht geven op wat **het eerste teken** te zeggen heeft, dan zullen zij geloven wat **het tweede teken** te zeggen heeft. En indien zij ook **deze beide tekenen** niet geloven en naar u niet luisteren, dan zult gij Nijlwater nemen en uitgieten op het droge, en het water dat gij uit de Nijl neemt, zal bloed worden op het droge."* (שמות Sh'mot [Exodus] 4:1-9). De Eeuwige gaf eerst aan Moshe deze tekenen om hem zelf te

overtuigen en daarna liet Hij diens broer Aharon [Aäron] allerlei tekenen doen om ook de Israëlieten te overtuigen: *“Aharon sprak al de woorden, die de Eeuwige tot Moshe gesproken had, en hij deed de tekenen voor de ogen van het volk. Het volk nu geloofde, en toen zij hoorden, dat Adonai op de Israëlieten acht geslagen en hun ellende gezien had, knielden zij en bogen zich neder.”* (שְׁמוֹת Sh'mot [Exodus] 4:30-31). Het gevolg, dat de kinderen Israëls de tekenen zagen, was dus dat zij geloofden en de Eeuwige aanbaden. Ziet u dat? De geschiedenis van het Joodse volk begint dus met een teken en daarom schrijft Sha'ul: **“De Joden begeren een teken!”** en één van de tekenen is het teken van het spreken in nieuwe talen. Het gaat hier in Marcus 16:15-20 dus over tekenen, waarmee Adonai aan het begin van de messiaanse beweging bevestigde, dat de verkondiging van de B'sora Tova [het Evangelie] in opdracht van Hem gebeurde evenals Hij ook Moshe en Aharon door wonderen en tekenen zowel voor het volk Israël alsook voor de Farao als Zijn boodschappers en dienaars legitimeerde. Om deze reden waren al de tekengaven en wonderen dus bedoeld als onderdelen van de krachtige verkondiging van G'ds Koninkrijk en hoofdzakelijk bestemd voor het Joodse volk, maar ook als hulpmiddelen bedoeld voor het zendingswerk onder de heidenen. Wonderen werden niet zomaar verricht, maar hadden vooral tot doel om de zendelingen te beschermen en de weg vrij te maken van alle hindernissen zoals door het uitdrijven van boze geesten. Door de talengave werd het zelfs mogelijk om aan volken de blijde boodschap te verkondigen, van wie men niet eens wist dat ze bestonden, laat staan dat men hun taal kende. Er zijn inderdaad verslagen bekend van zendelingen die spontaan in de taal konden prediken van bepaalde stammen in de rimboe die zij wilden bereiken. En toch hadden de tekenen ook een specifiek doel: namelijk om de Joden telkens weer van de aanwezigheid en de wil van de Eeuwige te overtuigen, want zij bleven steeds om tekenen vragen! Toen Gid'on [Gideon] door Adonai tot richter werd geroepen, vroeg ook deze om een teken en hij zeide tot Hem: *“Indien ik genade in uw ogen gevonden heb, geef mij dan een teken, dat Gij het zijt, die met mij spreekt!”* (שֹׁפְטִים Shoftim [Richteren] 6:17). In de hele TeNaCH (het zogenaamde Oude Testament) komen wij tientallen teksten tegen waarin Adonai keer op keer tekenen gaf aan Zijn volk Israël omdat zij Hem erom vroegen en ook in B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament] is dat niet anders, want het hele leven van Yeshua werd gekenmerkt door de vele tekenen en wonderen die Hij deed. Maar desondanks kwamen Sof'rim [schriftgeleerden] en P'rushim [Farizeeën] tot twee keer aan toe bij Yeshua en zeiden: *“Rabbi [Meester], wij zouden wel een teken van U willen zien. Maar Hij antwoordde hun en zeide: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Yona haNavi [Jona, de profeet!]”* (מַתִּיָּהוּ Matityahu [Matthéüs] 12:38-39 en 16:1-4). *“Een boos en overspelig geslacht verlangt naar een teken!”* zegt Yeshua en daarom schrijft Sha'ul later ook ten aanzien van de talengave: **“Derhalve zijn de talen een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen!”** (1 Kor 14:22). De Jood vraagt een teken, maar de Griek zoekt argumentatie! Zolang Israël de hoofdrol speelt in G'ds plan met de mensheid zullen tekenen en wonderen daarom een deel daarvan uitmaken. Zo was het reeds in het begin toen G'd aan Moshe [Mozes] deze autoriteit gaf. Adonai gaat met mensen om volgens een bepaald plan en doel! Ook de wonderen en tekenen vallen hieronder en wanneer men deze uit hun verband haalt, doet men ten eerste G'ds plan en doel tekort en ten tweede past men de bijbelse beloften verkeerd toe. Daardoor worden de misleide gelovigen hiervan de dupe, want het wekt namelijk valse hoop bij hen op en brengt hen in verwarring. De tekenen en wonderen zijn oorspronkelijk voor de Jood bedoeld, maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat de heidenen van minder belang zijn. Dit behoren we goed te onthouden, maar de Grieken vragen om wijsheid en moeten dus met argumenten overtuigd worden en niet met tekenen. Toch uiteindelijk zal Adonai een teken geven voor de gehele mensheid: *“En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid!”* (מַתִּיָּהוּ Matityahu [Matthéüs] 24:30).

Vraag 4: Tot wie “spreekt men in nieuwe talen”?

Op deze vraag kunnen wij pas nader ingaan als de vervulling van deze belofte aan de orde is, dus als wij Handelingen 2 gaan bestuderen.

Vraag 5: Welke talen worden met deze tekengave bedoeld?

Ook deze vraag, die gekoppeld is aan de vorige, zullen wij de volgende keer behandelen.

Vraag 6: Bestaat er een beperking op het “spreken in nieuwe talen”?

Jazeker! Allereerst blijft deze gave beperkt tot de gelovigen die actief zending bedrijven. In de later volgende studie over het 14^e hoofdstuk van de eerste Korinthenbrief komen er echter nog wat meer beperkingen bij, maar in het kader van onze studie over de zendingsopdracht in Marcus 16 zullen wij het slechts hebben over het feit dat de beloofde tekengaven op de eerste plaats voor hen golden, die de grote opdracht van Yeshua vervulden om de blijde boodschap wereldwijd te verkondigen. Daarom is het ook geen universele belofte voor alle gelovigen van alle eeuwen, die iedere christen op zichzelf kan toepassen. Maar een andere beperking vinden wij in de andere versie van de zendingsopdracht, die in מרתיהו Matityahu [Matthéüs] 28:19 beschreven staat: *“Gaaf dan henen, maakt al de volken tot Mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en **leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb!**”* – Leert hen onderhouden wat Ik u bevolen heb! Wat heeft Yeshua bevolen te onderhouden? G'ds geboden! De wil van Zijn Vader: de Tora! Maar om de mensen te kunnen leren G'ds geboden te onderhouden moeten de zendingen dus zelf ook de Tora naleven en ook dat is een voorwaarde om in talen te kunnen spreken.

Vraag 7: Is het “spreken in nieuwe talen” nog voor vandaag?

Deze zendingsopdracht met al z'n tekenen en wonderen werd slechts letterlijk uitgevoerd in de overgangperiode, dus bij het begin van de messiaanse beweging, want alles wat er toe behoorde zoals de tekenen en wonderen verminderde en verdween zelfs grotendeels na Handelingen 28. Maar daar ga ik uiteraard later nog wat uitgebreider op in. Toch wil ik in dit verband nog eens de parallel vermelden, die er bestaat tussen de tekenen en wonderen die Moshe [Mozes], als door Adonai gezondene, in Mitzrayim [Egypte] deed voor de uittocht van de Israëlieten, en de tekenen en wonderen, die Yeshua o.a. in Marcus 16 Zijn Sh'lichim [zendingen] aankondigde, welke alle hun vervulling vonden in de beginperiode van de Messiaanse beweging en in מפעלות Mif'alot [Handelingen] beschreven worden. De tekenen en wonderen in verband met de uittocht van het volk Israël uit Egypte waren slechts van tijdelijke aard en hadden tot doel om Moshe als afgevaardigde van Adonai te identificeren en de overgebrachte boodschap te legitimeren, zowel tegenover de Israëlieten alsook tegenover de Farao. Daarna was dit niet meer nodig en de tekenen verdwenen. Precies hetzelfde is ook in Marcus 16 het geval. Ook de tekenen en wonderen die de gelovigen zouden volgen tijdens de uitvoering van de zendingsopdracht waren grotendeels slechts van tijdelijke aard en hadden eveneens tot doel om de Talmidim [discipelen] als afgevaardigden van Adonai te identificeren en de overgebrachte blijde boodschap te legitimeren, zowel tegenover de Israëlieten alsook tegenover de heidenen. Moshe schreef later: *“En de Eeuwige **voerde ons uit Mitzrayim [Egypte], door een sterke hand, en door een uitgestrekte arm, en door grote schrik, en door tekenen, en door wonderen!**”* - Evenals in דברים D'varim [Deuteronomium] 26:8 wordt er later in עבריים Ivrim [Hebreeën] 2:4 ten aanzien van de messiaanse zending **terugblikkend** door de schrijver gezegd: *“...terwijl G'd **meegetuigde door tekenen en wonderen, velerlei krachtsopenbaringen en bedelingen des Heiligen Geestes naar zijn wil!**”* (Leidsche Vertaling). – *“...en G'd **heeft medegetuigenis gegeven door tekenen en wonderen en menigerlei krachten, en met uitdelingen des Heiligen Geestes naar Zijn wil.**”* (Luther-vertaling). *“...en G'd **bevestigde hun woorden nog door tekenen, wonderen en allerlei machtige daden, en deelde de Heilige Geest uit zoals Hij dat wilde!**”* (Groot Nieuws Vertaling). In tegenstelling tot de NBG spreken al deze vertalingen overeenkomstig de Griekse grondtekst in de verleden tijd. Als de schrijver van deze tekst in het begin van het zestigste jaar van de eerste eeuw reeds terugblikkend over tekenen, wonderen, velerlei krachtsopenbaringen en gaven van de Heilige Geest spreekt, dan laat dit mijns inziens de conclusie toe, dat deze buitengewone dingen, waartoe immers ook het spreken in talen behoorde, grotendeels toen al tot het verleden behoorden en daarom moeten wij alle huidige wonderen en tekenen bijzonder waakzaam bejegenen. Ik zeg niet dat G'd vandaag geen wonderen en tekenen meer doet, want ik geloof dat dit incidenteel in specifieke situaties nog steeds gebeurt, maar wij dienen alles te toetsen aan het Woord en ons de goedbedoelde waarschuwing van Yochanan [Johannes] ter harte nemen: *“Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit G'd zijn!”*

want: *“Wie Zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die hij ons gegeven heeft.”* (אָ יוֹחָנָן Yochanan alef [1 Johannes] 4:1 en 3:24).

Werner Stauder

Voor meer informatie over dit onderwerp wil ik u graag onderstaande links aanbevelen:

<http://www.mayimhayim.org/Hot%20Topic/The%20Gifting%20Of%20Toungues.htm>

<http://www.ahavta.org/tongues.htm>

<http://www.solcon.nl/apgeelhoed/html/doc/toetstong.htm>

<http://www.solcon.nl/schriftgezag/wordbest/baslhg10.doc>

<http://www.solcon.nl/apgeelhoed/wordbest/toetsentongen.eigen.doc>